

(4) Τοῦτόν φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός (fr. 37 Voss, cfr. Ferekýdés B 8) περὶ αὐτοῦ τάδε λέγειν, ὡς εἶη ποτὲ γεγονώς Αἰθαλίδης καὶ Ἑρμοῦ υἱὸς νομισθεῖη· τὸν δὲ Ἑρμῆν εἰπεῖν αὐτῷ ἐλέσθαι ὅ τι ἂν βούληται πλὴν ἀθανασίας. Αἰτήσασθαι οὖν ζῶντα καὶ τελευτῶντα μνήμην ἔχειν τῶν συμβαινόντων. ἐν μὲν οὖν τῇ ζωῇ πάντων διαμνημονεῦσαι· ἐπεὶ δὲ ἀποθάνοι, τηρῆσαι τὴν αὐτὴν μνήμην. Χρόνῳ δ' ὕστερον εἰς Εὐφορβὸν ἐλθεῖν καὶ ὑπὸ Μενέλεω τρωθῆναι. ὁ δ' Εὐφορβὸς ἔλεγεν, ὡς Αἰθαλίδης ποτὲ γεγονόσι, καὶ ὅτι παρ' Ἑρμοῦ τὸ δῶρον λάβοι καὶ τὴν τῆς ψυχῆς περιπόλησιν, ὡς περιεπολήθη καὶ εἰς ὅσα φυτὰ καὶ ζῶια παρεγένετο καὶ ὅσα ἢ ψυχὴ ἐν τῷ Ἄιδῃ ἔπαθε καὶ αἰλοῖται τίνα ὑπομένουσιν.

(5) ἐπειδὴ δὲ Εὐφορβὸς ἀποθάνοι, μεταβῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς Ἑρμότιμον, ὃς καὶ αὐτὸς πίστιν θέλων δοῦναι ἐπανῆλθεν εἰς Βραγχίδας καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπέδειξεν ἣν Μενέλαος ἀνέθηκεν ἀσπίδα (ἔφη γὰρ αὐτόν, ὅτ' ἀπέπλει ἐκ Τροίας, ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἀσπίδα) διασσηπυῖαν ἤδη, μόνον δὲ διαμένον τὸ ἐλεφάντινον πρόσωπον. ἐπειδὴ δὲ Ἑρμότιμος ἀπέθανε, γενέσθαι Πύρρον τὸν Δήλιον ἀλιέα· καὶ πάντα πάλιν μνημονεύειν, πῶς πρόσθεν Αἰθαλίδης, εἴτ' Εὐφορβὸς, εἴτα Ἑρμότιμος, εἴτα Πύρρος γένοιτο. ἐπειδὴ δὲ Πύρρος ἀπέθανε, γενέσθαι Πυθαγόραν καὶ πάντων τῶν εἰρημένων μεμνησθαι.

Diogenes Laërtius, *Lives and Opinions of Eminent Philosophers* VIII, 4-5 (= **Pythagoras** A 8 /6 Diels-Kranz)

Translated by Robert Drew Hicks

(4) This is what Heraclides of Pontus tells us he used to say about himself: that he had once been Aethalides and was accounted to be Hermes' son, and Hermes told him he might choose any gift he liked except immortality; so he asked to retain through life and through death a memory of his experiences. Hence in life he could recall everything, and when he died he still kept the same memories. Afterwards in course of time his soul entered into Euphorbus and he was wounded by Menelaus. Now Euphorbus used to say that he had once been Aethalides and obtained this gift from Hermes, and then he told of the wanderings of his soul, how it migrated hither and thither, into how many plants and animals it had come, and all that it underwent in Hades, and all that the other souls there have to endure.

(5) When Euphorbus died, his soul passed into Hermotimus, and he also, wishing to authenticate the story, went up to the temple of Apollo at Branchidae, where he identified the shield which Menelaus, on his voyage home from Troy, had dedicated to Apollo, so he said: the shield being now so rotten through and through that the ivory facing only was left. When Hermotimus died, he became Pyrrhus, a fisherman of Delos, and again he remembered everything, how he was first Aethalides, then Euphorbus, then Hermotimus, and then Pyrrhus. But when Pyrrhus died, he became Pythagoras, and still remembered all the facts mentioned.

Diogenés Laertios, *Životy filosofů* VIII, 4-5 (= Pythagorás A 8 /6 Diels-Kranz)

(4) Hérakleidés Pontský uvádí, že Pýthagorás o sobě říkal, jak kdysi byl Aithalidés a byl pokládán za syna Hermova, že mu však prý Hermés nabídnul, aby si vybral, co by chtěl, krom nesmrtelnosti. Vyžádal prý si, aby si za živa i po smrti mohl pamatovat vše, co se mu přihodí. Tak si prý pamatoval všechno nejen za svého života, ale zachoval si tuto vzpomínku, i když zemřel. V pozdějším čase pak vstoupil do Euforba a byl zraněn od Meneláa. Euforbos vyprávěl, že kdysi žil jako Aithalidés a že ten dar obdržel od Herma. Vyprávěl také o putování duše, jak procházela sem a tam, do kolika rostlin a živočichů přišla, co všechno zažila v Hádu a co podstupují ostatní duše.

(5) Když Euforbos zemřel, přešla jeho duše do Harmotíma, který tomu chtěl dodat věrohodnost a odebral se proto do Branchídy (= Didymy). Když vstoupil do Apollónovy svatyně, ukázal na štít, který tam zavěsil Meneláos (ten prý totiž, když odplouval z Tróje, věnoval Apollónovi štít). Štít byl už celý zpuchřelý, pouze obličej ze slonoviny zůstal neporušený. Po Harmotímově smrti se pak stal Pyrrhem, rybářem na Délu. A opět si všechno pamatuje, jak byl nejprve Aithalidés, pak Euforbos, potom Harmotímos, pak Pyrrhos. Po Pyrrhově smrti se prý stal Pythagorou a pamatuje si vše, co bylo řečeno.